

Således foranlediget skal forsvarsministeriet herved oplyse, at omhandlede honorarer oprindeligt var hjemlet som bestillingstillæg i § 17 i lov nr. 213 af 30. september 1909 om lønninger m. v. ved hæren. I tjenestemandsløvene af 1919 og 1927 var ovennævnte ydelser med beløbs angivelse hjemlet som honorarer, oprindeligt kun til officerer, senere også til øvrige faste befalingsmænd. I tjenestemandsløvene af 1931 og 1946 er anført, at der for særlig tjeneste ydes de omhandlede befalingsmænd et på finansloven fastsat honorar, jfr. den nuværende tjenestemandsløvs § 915, stk. 3.

Honorarerne ydes i anledning af den særlige tjeneste, der pålægges de faste befalingsmænd (officerer, overfenriker og fenriker) ved livgarden og gardehusarregimentet som følge af disse regiments repræsentative opgaver hos Hans Majestæt Kongen, i hvilken forbindelse kan anføres den særlige vagttjeneste ved de kongelige slotte, audienstjeneste samt tjeneste i anledning af fremmede statsoverhoveders besøg m. v.

Forannævnte særlige vagt- og paradetjeneste m. v. medfører væsentlig større ulemper og udgifter, herunder udgifter til gallauniformer m. v., for de faste befalingsmænd ved livgarden og gardehusarregimentet end for befalingsmændene ved øvrige regimenter.

Som det således vil fremgå, er disse ulemper og udgifter m. v. specielle for de nævnte regimenter, i hvilken forbindelse det i øvrigt kan anføres, at livgardens og gardehusarregimentets befalingsmænds gallauniformer er særdeles kostbare (3-4 gange så dyre som øvrige befalingsmænds gallauniformer), hvorfor udgifterne til rensning, vedligeholdelse samt nyanskaffelse er relativt store.

POUL HANSEN

/ Boye Rosenquist.

Til finansudvalget.

Svarskrivelse:

Forsvarsministeriet. København, den 21. februar 1958.

Ved skrivelser af 24. januar 1958 vedrørende forslag til finanslov for finansåret 1958-59 har finansudvalget under henvisning til § 21 III. A. 5., IV. A. 5. og V. A. 5. Årlige honorarer, udbedt sig begrundelse for, at det stadig er nødvendigt at udbetale honorarer for lægehjælp til militære personer, der for hærens og flyvevåbnets vedkommende har bopæl uden for demarkationslinjen omkring København og for søværnets faste personels vedkommende uden for Nyboder.

Forsvarsministeriet skal i den anledning bemærke følgende. I slutningen af forrige århundrede blev der i erkendelse af de pågældendes ringe mulighed for at skaffe sig anden lægehjælp tilstået et mindre antal lavtlønnede befalingsmænd adgang til at modtage sygebesøg i hjemmet ved de militære læger.

Denne ordning blev senere udvidet til at omfatte alt militært personel med bopæl inden for en såkaldt demarkationslinje omkring København, hvorefter sygebesøg i hjemmet kunne opnås af personel med bopæl i den indre by, for søværnets vedkommende dog ikke uden for Nyboder.

I 1909 blev ordningen på ny udvidet, idet også personel med bopæl uden for ovennævnte demarkationslinje nu kunne rekvirere sygebesøg i hjemmet, såfremt de pågældende dog ikke havde bopæl uden for en fastsat ydre begrænsningslinje, der i det store og hele synes at afgrænse den daværende bymæssige bebyggelse.

Med denne ordnings indførelse blev de militære lægers arbejdsbyrde i forbindelse med sygebesøg i hjemmet væsentligt udvidet, og der blev i den anledning ydet de